

га да кажа — че тя не е оная прѣходна измѣняема кръвь, но другата, която, като есенция розово масло, излиза надъ розовата вода и която собствено има сѣщинска цѣна. Благороднитѣ зародиши, които майката влага въ кръвта на дѣтето, сѣ цѣнна е с е н ц и я. която отсетнѣ се разлива и разнася благоуханно у окръжаващитѣ това вече порасло дѣте. Отподирѣ нищо не може да се вложи и посѣе въ човѣка. Туй, което съвърѣмнитѣ хора наричатъ „възпитание“, то е просто дресиране. При майчиното възпитание процесътъ е въ корена; тамъ той образува и видоизмѣня ума и сърцето; при дресирането имате само една външна полировка. Може да дресирате маймуна, може да дресирате гълъбъ, но, щомъ пакъ ги поставите въ естественото имъ положение, гѣ ще заживѣятъ първия си животъ. Въ американскитѣ Сѣединени щати сѣ правили опити: правителството е отпушало грамадни суми за възпитанието на мѣстнитѣ индийци; нѣкои отъ тѣзи индийци сѣ свършили разни колегии и университети, но, върнатъ ли се при своя народъ, забравятъ това, що сѣ учили, и пакъ подивѣватъ. Само ако нѣкой отъ тѣхъ се обърне и усвои коренно християнството, въ него става промѣна.

Такова е положението на учителя по отношение на духовния животъ. Да бждешъ учитель, то значи да родишъ нѣкого. Христосъ не казва: „Не учителствуй“, но: „Не вземай званието учитель“, званието на болна майка, защото такава майка какво дѣте ще роди, освѣнъ хилаво? Ако майката има извѣстни органически умствени и душевни слабости, дѣтето не ще прави изключение.